

Gedicht von Irmgard Münzinger

*Zwoi Albvereinler laufet durchs Ort,
's fällt hie und do a anerkennend's Wort
über d' Häuser, Gärta, Felder;
doch erscht bei de "zwoi Eicha" droba
duat d'r Karl und d'r Jakob d' Aussicht so loba.*

*A Pliezhäuser Ma kommt au derzua,
's lot dem liaba Ma gar koi Ruh,
er muß jetzt au sei Sächle saga.*

*"Dui Aussicht ischt schö'" sait der guat Ma,
"se ischt reacht schö, ma ka nix aussetza dra.*

*Doch wartet no, ihr guarte Manna,
bis onser Aussichtsturm, selt hanna
stoht er, bis der Turm ei'gweih't ischt,
des geit a Fescht, kotz Heidablitz.*

*Do siht ma dia Berg ond Täler so fei,
no viel schöner als onta muß d' Aussicht sei.*

*'S hot viel Müh' kostet, bis soweit ischt gwea,
d' Leut hent des älles eig'seah,
und hend mitgholfa, so guat's ischt ganga."*

Deam Karle wirds a bißle domm afanga.

Er frogt jetzt den Pliezhäuser Ma:

"Woher kommt des Geld zom Turm denn, ha?"

*"Viertausend Mark d'r Albverei hot g'stiftet,
mir hend fei onser Kappa g'lüftet,
ond hend ons feierlichst bedankt.*

Des hat natürlich no lang et g'langt.

No hent m'r Spenda kriagt, en netta Haufa.

Wia send dia Sammler do schnell glaufa,

jetzt isch des Geldle beinoh henna.

's übrig muß zahla d' Ortsgrupp' Pliezhausa.

Do müäßet dia Sammler schau no laufa!

*Aber g'schafft hent mer's, ond uf des send m'r stolz,
d'r Pliezhäuser ischt nämlich aus zähem Holz.*

*Ond wenn am 6. Juli d'Eiweihung wird sei,
no lad i Euch alle recht herzlich ei.*

*Ond bringt au Bekannte mit aus Dorf ond Stadt,
an jeda, mo a Freud am Albverei hat.*

*'s ischt a Verei, i kann's et hehla,
dear duat d' Natur ond Konst au pflega,
do goht's au lustig zua ond dennoch fei.
We et em Albverei ischt, tret' no glei ei!*